

CSIS

-1-

2129

7

Mihalak Teodor st. ~~st. 38~~ lat 38,
żonaty, robotnik ~~robotnik~~

REFERAT
HISTORYCZNY

2129

Zmobilizowany 30. VIII - 1939 r. do 44 p.p. w Równem
znalazłem się po upływie 20 dni wraz z całym
bataljonem zapasowym pod dowództwem
mjr. Gotsche & Lucke, gdzie popadli-
śmy do niemieckiej. Pamiątką sta-
nowi 19. IX stanowit wyznaczenie radykalny
zwrot w mojem dotychczasowym życiu.
Dzieła te bowiem zapoczątkowały okres
tatacki z miejsca na miejsce, po roz-
maitych obozach pracy, okres wielkiej
agitacji komunistycznej, inspiracji moralnych
fizycznych. - G. krótkotrwałym pobyciu na
terenie rozryskiem (Szepietówka) gdzie przebie-
żami zostaliśmy na bardzo krótki czas,
symulaliśmy sprowadzeniem massem pie-
szym na front wojny Golski, do m. Szod-
bunowa skąd następnie udaliśmy się

do Dubna, ulokowane nas w budynkach chmielarni, zaś wty iżiar zaopatrowania nas sprowadził na ludności miejscowej klęskę z własnej inicjatywy zorganizował akcję mającą na celu uratowanie tych jeńców od głodu. Po blisko tygodniowym pobyciu w Dubnie, zmieściliśmy się w Herbach, gdzie zaczęto nas używać do robot drogowych, kopania dołów, karrowania drzew i t. p. W pomieszczeniach służyły nam budynki letniskowego sanatorium, można stwierdzić przeważnie "bojów" sowieckich. Dwie, sale' mieszkały 1200 osób, ulokowanych na 4-0 piętrowych powozach. Karmiono nas dwa razy dziennie raz, zaś chleb był dawany w rąkach rozmaitych w zależności od zapasów magazynowych. Warunki higieniczne były fatalne, lekarze wogóle nie było.

Do robot wyznaczano pod groźbą rozstrzelania.
Zgodnie z tymi warunkami wyjeżdżano do Radziwiłłowa, gdzie nadal wyznaczano się do budowania autostrady Nowogrod Hotyński - Przemyśl. Od tego momentu zaczęła się normalna praca, ustalona według normom sowieckim, przewidujące rozmaite normy na wszelkie rodzaje robot, dochodzą do najwyższych granic. W tym czasie w tym okresie było to, marnie i mało w naszym oprost stosunku do wykonanej pracy. W tym miejscu podkreślić chęć, że znaleźli się tu wśród nas, który przyswarzył stanowisko bygadżerów, stali się prosto zaprzeczeniem i myśleli że swoich towarzyszy mogli wycejsit aniżeli satrapi sowieccy.

Jesli pewnie podkreślić brak wody
 w obu odciskach i w obu, moim
 sobie wymyślić obier warunków
 higienicznych i sanitarnych. Co się ty
 akcji, "wizytacji" komisji
 to to była prowadzona systematycznie
 przez t. w. polityków, przy
 trzeba stwierdzić, iż do czasu
 wywodzi pewną rolę na życie jęz
 a koleżanki niestety. Oczywiście
 rzecz, iż wywodzi to swoje własne
 pomysły prawdziwym obywatelom
 ojczyzny i tymi spodziewani kreacy
 wami. I w tym ma być mi może
 o dobrych stosunkach, natomiast
 pomiędzy to grupa, która bez względu
 na własną agitację i fryzura
 przedstawiania, zachowali swoje
 polskość, stosunki były serdeczne

ne i koleżeńska. W obow, Radni i
 powołaliśmy do 16 maja 1940r, skąd
 przenieśli nas do miejscowości Rodatycze
 gdzie lokowano nas w budynkach
 gospodarskich klasztoru Transkackich.
 W miejscowości tej przebywaliśmy 3 tygodnie
 potem przenieśli nas do obow
 w Grodke Jagiellońskiej. Obiekt
 stwierdzić należy, iż warunki życia, w
 obow, zarówno jeśli chodzi o żywność,
 warunki, jak i strony higieniczne
 były na odpowiednim poziomie. Zawdzię
 częć to należy szczególnie marszałkowi
 obow Surokowi, który był w swoim
 postępowaniu z ludźmi niezwykle
 szlachetny. —
 I tego obow przenieśli do obow w Roda-
 tykach w lipcu, gdzie przebywaliśmy do
 lutego 1941r. i byli w Rodatycach,

obchodiliśmy świętą Bożego Narodzenia, w naszym pogodnym, wesołym przyrodzale otulony ziołami z jesiennymi wojenami, oraz zaproszonych gości. który tym razem wstąpił do sali się i wylina do faktu wyodrębnienia świętymi miejscami pryncipi charakteru czysto religijnego.

W tym miejscu warto podkreślić, że pierwsze Szwedka w niwoli obłożona w Redivittone, obchodzenie była w smutku i trach a ze strony wstąpił sów. spotkali się z faktem miszrenie, depterie niezdrzonych przez nas choroba.

Następnym etapem naszej wydróżki był Janów k. d. w. Oba ten cełował spadek wamukid życie, zetań pod względem sanitarnym.

inym jak i muskaniowym oraz zaproszaniem. Tęci mioty mająca liwie prototy i wstrzymać się od przyzwyczajenia wogóle do ryżności. - Z kolei przemawialiśmy się do Skarżowa pod obrocem, gdzie wzięto nas do budowy lotniska betonowego. Haranki muskaniowe były fatalne. Bedyaki miopalamie i drewa, brodziło się piasek do polony w dnie bloku. Hobou tym daktlem się w Ldii do kescem bez jedrenia, ze podarcie gacety, na której podarcie wierzach gebimete sowaekaję i wycie jej do skrycie papirusów. Haranki hygieniczne były fatalne. - Hybucka wopie miunucko-sowaek. Następnego dnia zebrano nas i rozylisimy w kucunku jęziwy sów. d. pobyliśmy masz puszki sowaek.

w ciągu 24 dni do m. Łoboszewic.

Okres ten był najgorzejm w całej tej
bolesnej naszej epopei. Ludzie

upadali ze zmorzenia i wycieńczenia
z głodu. Odstajęcy od szeregów zabija-
no, szczerze psami bit. p. Masurów
22 goh. na dotę, zaś odpowimek odbył
się tam gdzie zaczęła noc. Sypiano
pod gołymi nubem, chleb 2 kg staro-
szit pokarm dla 16 osób, wody zaś
zabraniano wogóle pić. Po jednemu ogrym
półgini s Łoboszewicach przewidziano res-

z Półtawy gdzie pobylismy tydzień
w warunkach tak fatalnych, że marce

Nadzi ciszko zamierzano i odstawiono
zost. do okolicznych koczowisk.

Z Półtawy wyjechaliśmy do Starobilska.

Już wówczas dwoje dochodziły nas
słuchy o zawarciu paktu polsko-

sowieckiego i organizowaniu wojska
polskiego, jednakowi nikt mi chwał
dawał wiary tym słuchom. 1 sierpnia 1941
w Starobilsku zabrano wszystkich najdys-
cyplijnych w obozie jeńców a przybyły dygnitarz
sowiecki odebrał po rosyjsku tekst
paktu polsko-sow., który został nam
na przetłumaczone na język polski.

Był to moment niezwykle wzruszający
gdym zabrani odspinał "Jeszcze Polska
i "Boże ci Polsko". Poczuliśmy wówczas

• że żyje z macierzą, jest nas silnie, nieo-
• smalnia, rozczuliłismy, że skrótkie
nadijdzie chwila naszego wyzwolenia
z niewoli, że wyjdziemy skądś tworzą-
cy się armii polskiej. Od tej pory mi-
liano nas do żadnej pracy, chyba że
ludzie dobrowolnie na nią chodzili,
wartości zaś wyżywienia i higieniczne

polepszyły się znacznie. @ Mnie bliźniacy
jednak i prewenta @ do Litwinów, w któ-
rym to dniu przyjechał do nas Jędrzej
Kisimowski, który przyjechał do zorganiz-
owania z nas armii. @ Wreszcie
1941 wyjechaliśmy do Tocka i od tam
rozpoczęły się nasze regularne
prace w szeregach armii polskiej

